

T.C.
DEVLET BAKANİ VE
BAŞBAKAN YARDIMCILIĞI

7/5183

SAYI : B.02.0.001/0010
KONU :

02/01/2002

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İLGİ: 04.12.2001-21.12.2001 gün ve A.01.0.GNS.0.10.00.02.-7/5183-12405/29620 sayılı yazılarımız.

Adıyaman Milletvekili Mahmut GÖKSU'nun, tarafımdan cevaplandırılması istenen 7/5183-12405/29620 esas no'lu yazılı soru önergesine verilen cevap ekte gönderilmektedir.

Bilgilerinize arz ederim.

Dr. Devlet BAHÇELİ
Devlet Bakanı ve
Başbakan Yardımcısı

EK: 1- Önerge cevabı

DAĞITIM :

Gereği :
TBMM Başkanlığına

Bilgi :
Başbakanlığa

CEVAPLAR:

1-2-3) Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) 4.11.1981 tarih ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 6. maddesi uyarınca kurulmuş olup, bu kanun çerçevesinde faaliyet yürüten bir kuruluştur. Yine 2547 sayılı kanuna göre YÖK üyelerinin 7'si Cumhurbaşkanı, 7'si hükümet, 7'si üniversitelerarası kurul, biri de Genelkurmay Başkanlığınca seçilmektedir.

Yüksek Öğretim Kurulu, ülkemizde tüm yüksek öğretimi düzenleyen, yükseköğretim kurumlarının faaliyetlerine yön veren, 2547 sayılı Kanunla kendisine verilen görev ve yetkiler çerçevesinde özerkliğe ve kamu tüzel kişiliğine sahip bir kuruluştur. Kanunlarımızda yükseköğretimdeki öğrencilerin kılık-kıyafeti konusunda açık bir hüküm bulunmamakla birlikte, YÖK bu konuda 2547 sayılı kanunun kendisine verdiği yetkilere dayanarak geçmiş yıllarda bazı kararlar almıştır. Dolayısıyla YÖK'ün aldığı kararlar bütün üniversitelere yönelik olmakta, aksi belirtilmedikçe bu kararlarda bir istisnâ uygulanmamaktadır. Yüksek Öğretim Kurulu'nun kılık-kıyafet konusunda almış olduğu kararlar, yüksek okul veya fakültenin öğretim alanına bakılmaksızın bütün yüksek öğretim kurumlarına şamil kılınmıştır. Mesele bu çerçeveden mütalâa edildiğinde, kılık-kıyafetle ilgili kararların bütün fakülte ve bölümlerde yürürlüğe konulmasının temel gerekçesi olarak ortaya çıkmaktadır.

Ne ilâhiyat fakültelerinde ne de başka fakültelerde öğrenim gören öğrencilerin okuma hakkından mahrum kalmaları, tabî ki istenir ve arzulanır bir durum değildir. Bununla birlikte Türkiye Cumhuriyeti Devleti bir hukuk devleti olduğu ve bu devletin tabiyetinde bulunan bütün vatandaşların hukuk kurallarına uyma mecburiyeti bulunduğu için, yürürlükte olan kurallara göre hareket etmeyen öğrencilerin hukuk-dışı hareket ediyor pozisyona düşecekleri açıktır. Bu itibarla öğrencilerin, hak arayacakları birincil plarformun hukukî zemin olduğunu ve haklarını carî hukuk normları çerçevesinde aramak durumunda bulunduklarını unutmamaları gerekmektedir.

4) Türkiye'de öğrencilerin başörtüsü ile okuma isteklerini siyasî kulvara çeken bir takım çevrelerin olduğu doğrudur, ancak bu tek yanlı değil, iki boyutlu bir tavidir. Mevcut durum göstermektedir ki, birinci görüşte olanlar her başörtüsü takanı "mürteci" olarak görme ve değerlendirme yanlışlığına düşerken, ikinci görüşün sahipleri de başörtüsü ve türbanla ilgili tartışmalardan kendilerine "siyasî menfaat" sağlamaya çalışmaktadırlar. İnanç gibi son derece önemli ve nâzik bir konuda takınılan bu iki tavrın da demokrasinin özüne aykırı olduğu, demokratik ruhu yozlaştırdığı ve tartışmayı tehlikeli olabilecek bir mecraaya sürüklediği açıktır. Bu birbirine zıt, ama temelde konunun vuzuha kavuşmasını aynı derecede engelleyen iki tutumdan da vazgeçilmesi, meselenin hukuki zeminde sağlıklı bir çözüme kavuşturulması gerekmektedir. .

